

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמון לציין הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 71 |

ברשת פקודי תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

מרבין בשמחה

סיפר כ"ק [רבי ישראל שלום יוסף מביאהוש] זי"ע על הרה"ק רבי שלמה קארלינער זצ"ל, כי תלמידו הרה"ק רבי מרדכי לעכוויצער זצ"ל לא נראה מעולם בפניו שום סימן שמחה, כי היה לבו נשבר בקרבו תמיד. פעם אחת בא לבית רבו הרה"ק והכיר בו רבו איזה שמחה בפניו, ושאל אותו מה יום מיומים. והשיב לו כי הלך בדרך והקרה ה' לפניו מצות שילוח הקן ומזה שמח לבו, כי בלתי אפשרי לקיים מצוה זאת רק לעתים רחוקים, ואמר לו רבו הרה"ק ר' שלמה קארלינער זצ"ל בלשון תמיה, וכי זאת אצלך דבר חדש, הן אפשר לקיים מצוה זאת בכל יום, כי אמרו ז"ל בגמ' (פסחים נ:): 'לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, כי מתוך שלא לשמה בא לשמה', נמצא כי עבודת שלא לשמה היא בחינת 'אם' שמזה נולד לשמה. והן אף אם בתחילת עבודה שבכל יום עולה על רוחו מחשבת שלא לשמה, צריך לדחות מחשבה זו מאתו, והיא כדוגמת מצות שילוח הקן בבחינת 'שלא לשמה' את האם, ואחר כך כשחוזר לעבודתו לשמה הוא מקיים בחינת 'ואת הבנים תקח לך'.

(פאר ישראל, ביהוש. במהדור"ה, ליקוטים עמ' תה)

מסכת חיים

תולדות חייו (סט)

אונז פארין מיר צו עהם (-שמענו שהרבי ברוכיל מבקש להתראות עימנו, ועל כן נוסעים אנו אליו), ושאלו ר"א, איהר האט ניט מורא אז ער וועט אייך פון פלאץ רירן (-האינכם חוששים שהוא ירעידכם ממקומכם?), והשיב לו הר"ג, ער ואלף כיצא בו וועלן אונז פין פלאץ ניט רירן! (-הוא ואלף כמותו לא ירעידונו ממקומינו). כשבאו אל הר"ב, התיישב הר"ג בצדו של הר"ב במקום שאף אחד לא היה יושב שם, ורצו החסידים להגיד לו שיחזקו ממקום זה, ונענה הר"ב: לאזט איהם אפ שטייט דאך (הניחו לו, הרי כתוב) נח לעליונים נח לתחתונים.

מתנבאים בסגנון אחד

על אחד מן הדברים הפלאיים אשר שני תלמידי מרן הרש"ק אלו, חזו בקודש, מסופר בספר 'אור ישרים' (עמוד ס"ה): בימי הרה"ק הג"ל (רבי נח), היה איש אחד זקן אדם גדול וחסיד שמו ר' ארציק ועלה ברצונו לנסוע לארץ הקודש, והרה"ק הג"ל לא הסכים לנסיעתו, אך הוא באחת ולא שמע אליו ועשה כרצונו ונסע בחדש אלול לארץ הקודש, ובליל ראשונה של ראש השנה בעת ישב הרה"ק בשולחנו הקדוש אמר: 'ארציק האט גימיינט אז ארץ ישראל איז א גלייך ווערטיל' (-הוא חשב שארץ ישראל היא דבר של מה בכך), והאנשים המסובים על שולחנו לא הבינו על מה יסובבו הדברים כי לא דיבר יותר, ואחרי זה באה ידיעה כי בלילה הראשונה של ראש השנה נטבע בים בדרך נסיעתו לארץ ישראל אז הבינו דבריו הקדושים. וכן נסע הר' ארציק הג"ל להרה"ק מוה"ר ר' אשר מסטאלין ז"ל לקבל הסכם מאתו ולא הסכים גם כן, ואמר גם כן בראש השנה הג"ל: 'מי מלל זאת אשר זקן ארציק וועט שווימען אין ים' (שהוא ישחה במימי הים?). ויהי לפלא כאשר שני הצדיקים נתכוונו וחזו דבר אחד. הרה"ק רבי נח נסתלק ביום ח' בתשרי שנת תקצ"ג ונטמן בעיר לעכוויטש. זי"ע.

בעל חשבון גדול

בהקשר לדיבקותו של הרה"ק רבי נח מלעכוויטש אל רבינו הקדוש מקארלין, מובאים דברי הרה"ק בעל הי"בית אהרן מקארלין זי"ע אשר אמר בזה"ל: רבי נח מלעכוויטש הי' בעל חשבון גדול ועשה חשבון שביום הלולא דרשב"י ל"ג בעומר בזה היום הוא כ"ב תמוז (יום הילולת מרן הרש"ק) וסיים שבל"ג בעומר דורכים בקשת ומרן זי"ע נהרג בקשת, הי"ד.

בהנהגות אביו

לאחר פטירת רבינו, היה הרה"ק ר' נח זי"ע בידידות עם הרה"ק ר' משה מלודמיר זי"ע בנו של מרן זי"ע, וכמו שמסופר ב'תורת אבות' (עמ' קצב) ששאל הרה"ק רבי משה מלודמיר זי"ע בן הרה"ק רבי שלמה מקרלין זי"ע את הרה"ק רבי נח מלעכוויטש זי"ע אודות כמה ענינים שאינו מתנהג כמו אביו הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע, והשיבו: 'אני מתנהג בדיק כאבי ז"ל ער האט נישט נאך געטאן ואף אני כן'.

נח לעליונים ולתחתונים

כן היה בידידות עם רעו של אביו הרה"ק הרא"ש הזקן מסטאלין זי"ע, וכמו שמסופר בסיפורי מרן הרמ"ח (עמ' נ"ג אות ז'): הר"ג מלעכוויטש זי"ע נסע פעם עם ר' מיכל'ע מלעכוויטש זי"ע אל הר"ר ברוכיל זי"ע, בדרך פגשם ר' אשר סטאלינער זי"ע ושאל לר' מיכל'ע, אוי אהין פארט איהר (-להיכן אתם נוסעים?), ענה ר' מיכל בהראותו על הר"ב: אווא ער פארט, פארט איר נאך (-היכן שהוא יסע, אסע גם אני), וא"ל ר"א, איהר זיינט דען וויא א בהמה וואס טייט אלעס נאך (-הנהוגים אתם כבהמה אשר מעתיקה את כל אשר רואה?), יא יא, השיב לו ר' מיכל'ע 'נמשכים אחרך כבהמה'. אחר כך שאל ר' אשר סטאלינער להר' נח לאיפוא הוא נוסע, וא"ל, מיר האבין גיהערט אז ר' ברוכיל וויל זיך זעהן מיט

אחד מעמדות שתיה חמה במלון שגרש ע"י ההכנסת אורחים בלודמיר

ראה מדור החיים בלודמיר

אחד מיהודי לודמיר וידיד המערכת בתפילה מיוחדת השבוע בציון רבינו הקדוש עבור אלפי בני ישראל הנמצאים באזורי המלחמה

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הצדיק שהכריע את המלחמה

לרגל ימי המלחמה שעל ידי ממשלת רוסיה, אנו מביאים מעשה זה מחדש

- אולם המשמש לא זע ממקומו, אך השנים לא נרתעו והחלו לדפוק על הדלת, לבו של המשמש לא עמד לו מרוב חרדה והוא נפל ארצה מתעלף כאשר צווחת אוי נפלטת מפיו.
בני הצדיק אשר נחרדו לקול זעקתו של המשמש, חשו למקום והחלו לעוררו מעלפוננו בעמל רב עד שהצליחו. לאחר זמן קצר נפתחה הדלת והצדיק רבי מרדכי יצא בשמחה לעריכת הסדר.

- - -

בעת הסדר סיפר הצדיק לבניו את פשר ההתרחשות:

"היו אלו שני שרי מעלה, של פולין ושל רוסיה, אשר שרויים זה עתה במלחמה קשה, וכל אחד בא בטענות לפני בית דין של מעלה כי לו יאות הנצחון על פני חבירו. השר של פולין טען כי מאחר וקיבל את פליטת יהדות ספרד בשעתו על כן לו נאה לנצח במלחמה. לעומתו טען שרו של רוסיה כי מאחר והוא נוהג ברחמנות על נתיניו, כאשר במדינתו אין נוהג משפט מוות כלל, ויהודים אינם מוצאים להורג, משא"כ בפולין, לכן דווקא לו יאה הנצחון. גמרו ביידי של מעלה כי תחילה ילכו לדון בביידי של מטה והלכו לדון לפני הרה"ק מלאדי והרה"ק רבי שלמה מקארלין".
"אך כל אחד משני הקדושים הללו נקט בדרך שונה, הרב מלאדי צידד כשר רוסיה, ורבי שלמה קארלינער סבר כדעת שרו של פולין. ולא יכלו להגיע לכלל הכרעה, והחליטו הביידי כי יבאו אצלי ואני השלישי אכריע ביניהם, ואין אתם יכולים לשער גודל היסורים שהיו לי להכריע בכזאת, ולכן לא אביתי תחילה להכניסם ולשמוע את הטענות, אולם לגזירת הביידי של מעלה לא יכולתי עמוד ונכנסו השנים אצלי".
"שקלתי היטב את הדין וראיתי כי שני הקדושים פסקו כל אחד לשיטתו בצדק ובישור עי"פ התורה שבכתב ותורה שבע"פ, ומה יכולתי לעשות בין ההרים?"

פניתי אפוא לשר של פולין ואמרתיו לו: מילא, רחמין על פליטי ספרד לא היו כי אם להתעשר ולצבור הון, אולם האם תוכל להבטיח לי שלא יהיה משפט מוות בארצך? סירב השר להבטיח, כי אמר שאינו יודע מה ילד יום. אולם שרו של רוסיה ניאות להבטיח ואמר: יכול אני להבטיח כי עד סוף ימי ממשלתי לא יהיה משפט מוות נוהג בארצי.

"ואם ישתנה החוק?" שאלתי, והשר השיב כי ערב הוא על הדבר.
"עתה בני" אמר הצדיק וגילה: "דעו, שקשרתי את ראשו ומתחת לשולחני, ובאם לא יעמוד בדיבורו, אתני מיד את ראשו מעליו. ובינתיים בקרוב תיגמר המלחמה בהצלחת רוסיה".

ואכן למרבה הפלא עד סוף ימי ממשלת משפחה זו על כס המלוכה, לא היה קיים במדינה עונש מוות אף לפושעים החמורים ביותר נגד המלוכה, כי היה השר כפות בידי הצדיק המושל.

(עי"פ שרשרת הזהב. ישי"כ לסופר הרב מנשה ברנשטיין הי"ד על הסיפור הערוך בטוטויד)

ליל התקדש חג הפסח בהיכלו של הרה"ק רבי מרדכי מנשכזי זי"ע, הרחק מבית המדרש ניטשת עדיין המלחמה העזה בין צבא פולין לרוסיה, אולם האווירה הטוהרה אינה מופרעת, תפילת החג, ואמירת ההלל מתקיימים בהתלהבות מרובה, ועם סיום התפילה ממהרים החסידים לצאת לבתיהם לעריכת הסדר, כולם מלבד אחד, הרבי. הרבי, במפתיע, ובשונה מנוהגו מידי שנה, פונה אל שלושת בניו הצדיקים ומודיעם כי השנה יכנס לסדר בשעה מאוחרת מאד, שלא כבכל שנה שמזדרז הוא מאד, ועל כן הורה להם להישאר ללמוד בבית המדרש. מי יבוא בסוד המלך, אמרו זה לזה הבנים הקדושים, ונשארו בבית המדרש ועסקו בלימוד התורה.

פנה הצדיק להיכנס לחדרו, ובטרם סגר הדלת ציווה למשמשו הנאמן לעמוד מאחורי הדלת ולהשגיח לבל יכנס איש. הצדיק מוסיף ומורה לו בפרטות: "גם אם יבואו החסידים המקורבים לדבר עימי אל תכניסם כלל, גם אם יבואו שני פריצים חשובים וירצו להכנס ויאמרו כי יש להם ענין הנוגע אל כלל ישראל, אל תניח אותם להכנס בשום אופן".

"או אז" מנבא הצדיק "ילכו המה, ויבואו שני גנרלים גדולים אשר נשקם וחרבותיהם אגורים להם, אחד הוא הגנרל של רוסיה והשני של פולין, גם הם יבקשו להכנס אלי, ואתה לא תניחם. גם אם ירצו ליתן לך כסף זהב לרוב ואבנים טובות ומרגליות אל תשמע להם ותמנע מהם את הכניסה".

"גם אם יבקשו ממך רק שתדפוק בדלת, תסרב ותאמר כי אינך מורשה. גם אם הללו יאימו בחרבם להתיז ראשך אם לא תעשה רצונם, אל תפחד מהם, ואמור להם - עשו כל מה שאתם רוצים, לי אין רשות! או אז תהיה נקי מאחריות למעשיהם, אבל אל תירא מהם כלל, כי לא יוכלו להרע לך". סיים הצדיק לצוות את המשמש שנעמד הכן למלא את פקודת הרבי בחיל ורעדה.

- - -

והנה החל כל חזונו של הרבי התחיל להתקיים אחת לאחת. תחילה הגיעו שני סוחרים חשובים

וביקשו להתקבל אצל הרבי לשיחה דחופה, אולם המשמש מנע זאת מהם עד אשר פנו לדרכם. מיד אחר כך הגיעו שני פריצים נכבדים אשר ביקשו להכנס אל הקודש פנימה, אולם המשמש הדפם לאחור, גם כאשר הללו שלפו כסף זהב ומרגליות לא התרגש הגבאי, אלא שילחם משם בתוקף.

או אז הופיעו שני גנרלים חשובים וביקשו להיכנס, והגבאי אשר התייצב בפניהם לא חת ולא הסכים להכניסם. ייש לנו ענין חשוב הנוגע לכלל כלל ישראל! אמרו והתחננו השניים אצל הגבאי, אולם הוא שמר את פקודת רבו ולא הכניסם. שלפו השניים מכיסם זהב וכסף ואבנים טובות, שמא תתרחצו באלו? שאלו, שמא לכל הפחות תדפוק עבורנו על הדלת? ניסו את כוחם, אולם המשמש סירב בתוקף. השניים נמלאו זעם, ושלפו את חרבם המושחז

חיים וקיימים

לנאמנים וילידים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החידות והפרסים ממשיך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לדמיר 02-30-111-22 שלושה 0

התשובה לפרשת תצוה גליון 68

השבוע: מי הצדיק? מה הקשר שלו לציון רבינו? ומתי חל יום ההילולא שלו?

אוהל הרה"ק רבי אברהם מפארביטש - אחי הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע, נטמן לצד אביו הרה"ק רבי שלום שכנא זי"ע.

הזוכה משפחת גרוסמן, ביתר עלית

בין כל הפותרים עד יום שני פ"ז צו תוגרל השבעת תו זיכור לרכישת ספרים ע"ש 50 ₪

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

לודמיר בצל המלחמה

מפלט האנטישמיות, כאשר הוחלט להעמיד פינת קפה ושתייה חינם אין כסף משקה חם וקר בלובי המלון עבור הפליטים הרבים, ובפרט בתקופה זו כאשר יחסי השכונות עם תושבי העיר ניתנים למבחן ובעז"ה ישפיעו פעולות הומנטריות אלו לטובה גם בהמשך תיחזוק הקשר עם כלל אוכלוסיית לודמיר לטובת ציון רבינו הקדוש והכנסת האורחים הגדולה אשר בדרך.

שליח מיוחד מטעם הכנסת האורחים אף נשלח במיוחד לציון רבינו הקדוש, כדי להעביר תחינה להצלתם של למעלה ממאה אלף בני ישראל השרויים על אדמת אוקראינה הנתונים בצרה ובאימה, ויצוין כי כבר מאז ומקדם היה המקום מוקד לתפילות ובפרט בעתות מלחמה, וידוע כי אף בתקופה הסמוכה למלחמת העולם, היה הרה"ק בעל הבית ישראל מגור זי"ע משתטח בציון הקדוש בלודמיר בפיטוט ידים ורגליים, להצלת עם ישראל.

בתקווה לימי שלום ושלווה ולגאולה הקרובה בב"א.

לודמיר שוקקת חיים במיוחד בימים אלו. לאור העובדה כי לודמיר נמצאת במערב אוקראינה במימכות קרובה לגבול פולין, על כן היא אחת מן היעדים המועדפים על פליטי המלחמה כמקום מחסה ומסתור מפני הרעה וכנקודת מעבר קרובה לגבול הפולני ברגע שתתאפשר להם היציאה מאוקראינה הבווערת. לאור זאת אכן מוצפת לודמיר באלפי פליטים אשר מקווים לעבור בשלום את אימי המלחמה שהתרחשה עליהם.

גם בית המלון היחיד בעיר אשר נרכש זה עתה על ידי הכנסת האורחים בלודמיר, הוצף מטבע הדברים במאות מפליטי המלחמה, המבקשים קורת גג לראשם. הנהלת המלון אשר עודנה מופעלת ע"י הצוות הותיק, מדווחת על תפוסה מלאה וצפיפות גדולה עד אפס מקום, כאשר עוד המונים מתדפקים על דלתות המלון.

ארגון הכנסת האורחים לודמיר אף נרתם לסייע מפני דרכי השלום ובתקווה להורדת

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 שלושה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס נועה בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלוה